

flatus enim non nisi motus aeris est.

5 Cur Auster post pruina spirare solet? An quia pruina nisi facta decoctione, haud vnquam consistere potest, mutatio autem post concoctionem, purgationemque fieri in contrarium solet. Aquiloni autem contrarius Auster est. Hæc eadem causa est, cur post niuem Auster spiret. Omnino enim & nix, & grando, & imber, & omnis id genus purgatio, concoctionis indicium est. Vnde fit etiam, vt post imbres, cæterisque eiusdem generis tempestates, flatus desistant & constententur.

4 Quid est, quod flatus moueat tropæos, id est quos versarios aut reciprocis appellamus? An eadem ratio est, quæ eripii mari reciprocantæ agitantur: nam & mare, & ær eatenus fertur, quatenus profluere licet. Deinde cum obice quadam amplius progressandi licentia his tollitur, qui terra pergunt, ob eam scilicet rem, quod sue promotionis, delationisque primordia parum habeant valida, tunc reciprocantur, & redeunt. 5 Cur iidem illi tropæi de mari spirare solet? Vtrum quia mare vicinum est. An quia tropæus apogæus, id est, flatus abterraneo contrarius est. Versarius enim tanquã reuersio abterranei est: quippe cum abterraneus flatus ex terra in mare profluens sit, cuius reciprocatum versus est: itaque de mari terram versus spirare necessum est. An venire inde putandum, quoniam aer collectus in mari est, qui illud fluxerat. Sed ratio cur nec in terram consistat, & reflectatur cum profluit, quod mare in cauo est. Aer autem modo aque, ad id fluit, quod cauissimũ est. 6 Cur procellæ, hoc est venti, qui excussi nubibus cæuiunt, imbre superueniente ocys cessant? An quoniam aqua expressa ventres nubium confident, vnde flatus origo est. 7 Cur non iidem venti imbrem vbiq. afferant? An quia non idem montibus vbiq. occurrunt, sed aliis partes alix sunt obiectæ. Nubes enim ibi magis consistunt vbi ventus vix quasi loca ardua superans depellere præterea nequit: cum autem consistat, premuntur, rumpuntur, imbrêmque demittunt. 8 Quam ob causam cælum purum, & placidum, serenum indicat: tempus turbulentum hyemem prænotiat? An propterea, quod hyems ære consistente, spiffescenteq. fieri solet: ergo cû Sol euincit, discernit, illustratque aerẽ: cum euincitur, nubibus obfuscat, atque inctassar. Quod si constitutio valida, hyems continua luce prima erumpit: sed si imbecillior sit, nec tamen ex toto succumbens, occasum versus depellitur, quod consistit

A ἔστι γὰρ πνύμα, αἶρος κίνησις. γ Διὰ τὸ ἴστος πνέει μὲν πάχην, ἢ διότι ἢ ἠὲρ παχὴν γίνετο πύφωσις γινούσης· μὲν δὲ πύφην καὶ πύφον ἀποκρίθασιν, ἢ μεταβολὴν εἰς τοιαύτην γίνεταί· ἐναντίον δὲ τοῦ βορέα ἰότος ὄζει. Διὰ ταῦτ' ὁ δὲ καὶ μὲν πύφονα πνέει ἰότος. ὅλας δὲ ἢ χιών καὶ ἢ χιλάζα καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ πύφονα ἢ τοιαυτὴ ἀποκρίθασιν, πύφωσις σημαίνει ὄζει. διὸ καὶ μετὰ ὑέτον καὶ τὰς τοιαύτας χειμῶσας, πύφει τὰ πνύματα. δ Διὰ τὴν ἀρῆσιν πνέουσιν; ἢ διὰ τὸ αὐτὸ [δ'] ὁ καὶ οὐ δύρατοι ῥέουσι; μέγχι δὲ τῷ ῥεῖν, [καὶ] ἢ δάλαπτα φέρεται καὶ ἢ αἶρ. εἰδ' ὅταν αἰπιπύση καὶ μικρὴ δυνάτη τὰ δότ' ἔχεια πορῶγεν, διὰ τὸ μὴ ἰσχυρὸν ἔχειν πύφην ἢ πύφην κινήσεως καὶ πορῶ. γαλιν ἀσταποδίδωσι. ε Διὰ τὴν ἀρῆσιν ἐκ τῆς δάλαπτης εἰσὶν; ἢ ὅτι ἢ δάλαπτα πλοστον; ἢ ὅτι ἐναντίον ὄζει τῆ δότ' ἔχει ἢ ἔσται; καὶ ἔστιν ἢ ἔσται, ὅτι αἰασροφὴ δότ' ἔχει ἢ δὲ δότ' ἔχει, τὸ ἐκ τῆς γῆς πορῶ πύφονα πνύμα γινόμενον ἢ δὲ ἔσται, ἢ τοῦτου παλὶ ῥότα, ὡς ἀτά γ' κη ἐκ δάλαπτης ἔστι. ἢ ἢ δάλαπτα ὄζει, διὰ τὸ εἰς πύφον δάλαπταν ἀφροδύωσιν τὸν ῥυέντα αἶρα; ἢ τὸ δὲ μὴ εἰς πύφον πύφονα σωίσταται, καὶ τὸ αἰασροφὴ εἰν ἀπὸν, ἀπὸν, ὅτι ἢ δάλαπτα ἐκ κοίλας ὄζει· ὁ δὲ ἀρῆ, ἀπὸν τὸ ὕδωρ, ῥεῖ αἰεὶ εἰς τὸ κοιλότερον. ζ Διὰ τὴν οὐκ ἐκνεφίαν ὕδατος γινόμενον δότ' ἔχει πνύμα; ἢ ὅτι αἰ κοιλία συμπίπτουσι τῷ νέφει, ὕδατος γινόμενον ἐκ αἰς ἢ ἀρῆ τῷ πνύματος συνίσταται; ζ Διὰ τὴν οὐκ οὐκ αὐτὸ αἶμα πνύματ' ὕδατος εἰσὶν; ἢ ὅτι οὐκ οὐκ αὐτὸ πνύματ' ὕδατος ὄρη αἰπιπνέουσιν, ἀλλ' ἔπερὸ κενύται πορῶ ὄρη; οἷον γὰρ πορῶ ἀνάτη μόλις ῥέοντων, ἐκταῦτα ὕφισταται μύλλον τὰ νέφη, οὐ ἀδωατὴ ἔπι πορῶ δὲ αὐτὰ αἶμα. ὕφισταται δὲ καὶ πύφονα, ῥήγνυται. η Διὰ τὴν ἀρῆ καὶ θαρῶ δότ' ἔχει δότ' ἔχει σιμῶν; ἢ ὅτι τεταραχθῶσα, χιμῶσιν; ἢ ὅτι χιμῶν γίνεταί, σωίσταται καὶ πνύματ' ὕδατος; ὅταν ἠὲρ οὐκ κρῆσθ' ὁ ἥλιος, διακρίνει ἢ ἀρῆσιν αὐτὸν. ὅταν δὲ κρῆσθ', ὅταν νεφὴ ποιῆ. ἐὰν ἠὲρ οὐκ ἰσχυρὸν ἢ ὄσταισιν, δότ' ἔχει ἢ πνύματ' ὕδατος; ἢ ὅτι δὲ ἀρῆσιν, μὴ πνύματ' ὕδατος δὲ κρῆσθ' ἢ, τὸ σωίσταται ὕδατος ὄζει πορῶ τὰς δότ' ἔχει

ac inibi